

atter er faldet og afløst af en konservativ Regering. Men alt det aner det ærede Medlem ikke Spor om. Han fremsætter Paastand efter Paastand uden mindste Viden om det, hvormed han ønsker at beskæftige sig. Og saa andre Lande! Ja, der er Tyskland. Er det virkelig et glørværdigt Eksempel? Tyskland har gennemført en Række kraftige Toldforanstaltninger med det Resultat, at Arbejdsløsheden i dette Øjeblik er langt, langt voldsommere end herhjemme og voldsommere end Tyskland nogen Sinde før har oplevet det.

Det ærede Medlem talte om den forrige Regerings glørværdige Tilværelse. Jeg forstaar vel, at det ærede Medlem er begejstret og fuld af Beundring for den Tid, og det skal jeg slet ikke pille ved — det gik vist fortræffeligt, naar man tager i Betænkning, hvem det var, der regerede. Men naar det ærede Medlem vil paastaa, at Socialdemokraterne den Gang krævede indgaaende Planer om Arbejdsløshedens Bekæmpelse af Regeringen, tager det ærede Medlem fejl. Det ærede Medlem skylder at sige mig: Hvor og hvornaar er saadanne Krav om samlede Planer fremsat fra vor Side? Ingen Sinde. Det behøvedes heller ikke, for vi lagde selv Planerne paa Bordet. Vi sagde til Regeringen, hvad vi syntes, den burde gøre, og anbefalede den saadanne Foranstaltninger, som vi netop i disse 2 Aar har søgt at gennemføre.

Hvad angaar den Vej, det ærede Medlem anbefaler, Toldforanstaltninger, kan jeg ganske henholde mig til, hvad jeg sagde i Gaar. Det ærede Medlem har jo ikke afkræftet en Tøddel deraf, og jeg fastholder den Betragtning, at et Land, der i en saa udpræget Grad er et Eksportland, som Danmark er, kan ikke samtidig rejse kinesiske Toldmure til Værn mod alle andres Bestræbelser for at eksportere. Man kan ikke i den Grad blæse og have Mel i Munden paa en Gang. Det ærede Medlem anbefalede mig at tale et Alvorsord med de Radikale angaaende Toldforanstaltninger. Jeg ved ikke, hvorfor jeg skulde gøre det, da jeg i Hovedsagen er enig med de Radikale i deres Syn paa Toldbeskyttelse, saa jeg har ingen som helst Anledning hertil. Hvis det ærede Medlem føler, der er Trang til at tale alvorligt med de Radikale, forekommer det mig, at det ærede Medlem er nærmere dertil end jeg. Jeg, der i væsentlig Grad er enig med de Radikale, har jo ingen Anledning til at bede dem forandre denne Enighed.

Det ærede Medlem naaede saa til at fastslaa som sin Mening, at Ministeriet havde afvist Toldforanstaltninger, men ingen

anden Vej anvist. Dette er jo saa urigtigt, som noget kan være. Vi har anvist, at paa de Omraader, hvor der er Mulighed derfor, bør man gaa til Toldnedsættelser, hvis det kan hjælpe Industrien, og det er der jo dog Eksempler paa, at det kan. Vi har foreslaaet og gennemført Lovforanstaltninger i den Henseende, og vi har i nogen Tid sammen med Repræsentanter for visse Erhverv beskæftiget os med Planer af lignende Beskaffenhed. Dernæst har vi ment, at man ved under Krisetilstande at yde Tilskud til Industrier, utvivlsomt kunde hjælpe dem over Vanskeligheder, og heri har vi haft Støtte fra ledende Industrifolk, der har været med til at udarbejde og anbefale den Ordning, vi oprindeligt foreslog. Vi har endvidere arbejdet for at udvikle og oparbejde Eksportmarkeder og er fuldt indforstaaede med de herpaa sigtende Foranstaltninger, som ogsaa nu har fundet Udtryk i det ændrede Lovforslag, her foreligger, Foranstaltninger, som der ellers paa anden Maade vilde være blevet stillet Forslag om, og som supplerer de Bestræbelser, vi har udfoldet i Finansudvalget, hvor et Beløb af 20 Mill. Kr. er stillet til Raadighed til Anvendelse som Garanti ved saadan Eksport, specielt til nye Markeder. Vi har dernæst udfoldet et ikke ringe Arbejde for at placere Ordre fra Stats- og kommunale Virksomheder hos danske Fabrikker; ogsaa paa Omraader, hvor man ikke tidligere har troet det muligt, har vi i høj Grad lagt Vægt paa at fremme denne Udvikling. Vi har endvidere fremhævet Betydningen af den Modernisering af Industrierne, som utvivlsomt er en første og særdeles vigtig og nødvendig Foranstaltning, hvis Industrien i Danmark skal kunne arbejde sig op til en konkurrencedygtig Stilling; men som jeg i Gaar har fremhævet, hørte jeg forleden den mærkværdige Anskuelse gjort gældende, at de forældede Industrier skal bestaa af Frygt for, at de ellers en Gang bliver socialiseret. Og endelig har jeg i Gaar nævnt, at vi meget vel, ligesom tidligere, kunde tænke os paa begrænsede Omraader at gennemføre importregulerende Foranstaltninger, men naturligvis, den Art Foranstaltninger kan kun gennemføres, hvis der er Enighed om dem i Rigsdagen. Ja, dette er da i alt Fald 6 Veje, vi har anvist, og af hvilke de meget væsentlige er blevet krydset ved konservativ Modstand.

At det ærede Medlem beklager sig over Ministeriet, er jo i og for sig ikke noget, man behøver at forundre sig over. Det er vel, tør jeg maaske sige, ligefrem det ærede Medlems Pligt. At det er et meget daarligt